

Llaç d'amistat, 111 anys

ROSA VILA

Si la festa grossa la Coral del Llaç d'A-mistat la vàrem fer pel centenari, el 21 de maig del 1998, amb una sèrie d'actes plens de memòria històrica i amb il·lusió de futur, ara, al 2009, en volem celebrar una de més petita. Serà la dels onze que van darrera els 100 (o si voleu la dels "deu+un") de subsistència després dels primers cents anys, cosa no pas fàcil, per les formes canviants de la vida actual

Quan vàrem complir els cent anys, érem quinze cantaires, i el degoteig de baixes feia créixer el desànim dels que aguantàvem. Però vàrem aguantar, com sempre

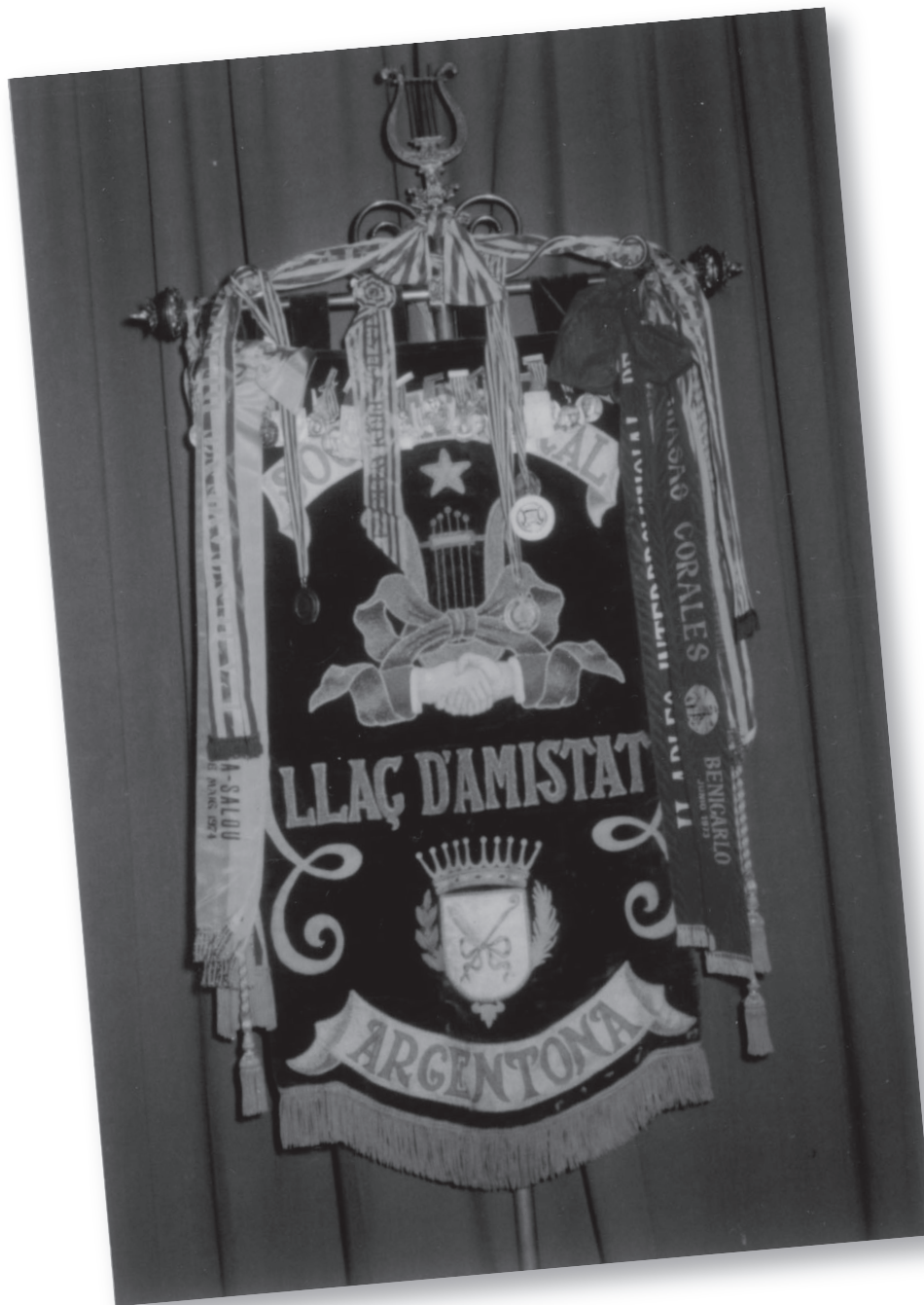
han fet, en totes les crisis des 1898, les persones que ens han precedit i que han cregut en la coral, com fan les que encara aguanten el tipus, com el president actual, en Jaume Nicolau, que ho és des del 1981, al qual des d'aquí fem arribar el nostre reconeixement.

Si la Coral del Llaç, ben diferent de l'antic "Coro", avui té la sort d'estar activa, no ha estat així amb la "Societat Cultural" amb la qual, a l'any 1952, es va ampliar aquell primitiu Cor de Clavé. Oferta cultural que es va donar durant les presidències d'en Joaquim Ripoll i de l'Ernest Ferrer. Era l'època d'aquell periòdic mural, *La Veu d'Argenton*,

que quinzenalment es penjava a la façana del Bar Deportivo; l'època de les sortides culturals dels diumenges al matí; l'època de *Les Tertúlies dels Dissabtes*, del Club d' Escac. Amb el relleu d'aquests i presidint Jordi Suari Font, fou quan a la coral hi entraren veus blanques i dones; va ser quan s'activà la secció fotogràfica; quan s'organitzaren cursos de català sota el mantell del Centre Parroquial; quan es creà el grup d'esplai *Els Cabirols*. Èpoques bones a les quals en seguí una de turbulències –per uns enfrontaments que anaven o venien de més enllà de la cultura i el cant– i que a la pràctica suposà una escisió de

Instantània de 1956.
Foto: Alfons Güell

Estendard de l'entitat.

Foto: Alfons Güell

bona part dels cantaires, quedant el Llaç com a "entitat polifacètica, crítica i oberta al futur" segons Josep Lladó en el seu llibre *Festes i festetes d'Argentona*.

Després es comprà el local social al carrer Gran, 28, "El Casal", amb participacions populars, inaugurat el 3 de juny de 1977, on també hi tenien seu el

Cine Club i l'Associació de Veïns. Cal destacar la publicació de la revista "Llaç" prenent el relleu a la revista parroquial "Crit". El Llaç es convertí en una veritable eina de comunicació i de traspàs cap a la incipient democràcia, fins que al 1985, es deixà de publicar. També l'activitat socio-cultural del "Casal" va anar minvant a mesura que el moviment associacionista anava perdent gas i la societat civil ho anava delegant tot a les administracions, fins a quedar en actiu la secció coral, com en els seus inicis.

Són 111 anys i no pensem tirar la tovallola! Si als 105 anys érem vint-i-cinc cantaires, ara en som vint-i-quatre en actiu i dos amb excedència. Formem part de la Federació de Corals de Catalunya i, a part dels concerts, assistim a cursets de veu i organitzem trobades comarcals. Avui per avui, – demà passat no ho sabem – econòmicament no depenem de subvencions sinó que subsistim gràcies al lloguer de la planta baixa de l'antic Casal. Moralment, ens alimentem del llegat històric que voldríem preservar per Argentona. Tècnicament, funcionem gràcies a la paciència i voluntat d'un director jove, en Narcís Perich –maresmenç, professor de música i cantautor amb discs publicats-, que per haver confiat amb nosaltres ha estat capaç de treure'n el bo i millor de cadascú, que és justament el que us oferirem en aquesta celebració i esperem que en totes les que seguiran si és que, abans de fer-nos massa vells, som capaços d'engrescar noves veus, i si pot ser, més joves, per allò del relleu generacional.

Que per molts anys, a tots ple-gats!